

هر « عید » یک « عیدی »: « عیدی اول »:

« رزق و روزی »:

« با سلام و احترام به شما و با امید به اینکه « هر روز شما نوروز » باشد؛ لازم است بدانیم که خداوند ما را « فقط » برای « آزمایش » به « دنیا » آورده تا معلوم شود که در « شرائط مختلف » چقدر تلاش می‌کنیم « زندگی زیبا و پُر افتخاری » را بسازیم:

... « **لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا** » ... (هود/۷) و (مُلک/۲) ... تا بیازماید کدامتان عملکرد زیباتری دارد.)

لذا « قرآن » چند بار می‌فرماید: « **وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ** ». (خدا، بهترین و تنها روزی‌دهنده است.)

تا انسان در « هر شرائطی » برای « **تقرب** به کمال » دنبال: « گفتار و رفتار و اخلاق زیبا » و « مناسب و مجاز و به موقع » و « بی‌عیب و نقص » خود باشد و (مثل مادرها که با تمام توانشان و بی‌هیچ توقعی، به فرزندشان می‌پردازند) « هیچ کاری » را برای « **کسب رزق** » انجام ندهد. **چرا؟**

زیرا هر نوع « **رزق مادی، علمی، معرفتی و معنوی** » انسان، فقط به عهده « خالق » اوست و « هیچ عامل دیگری » در « کم یا زیاد » شدن رزق او، « کمترین تأثیری » ندارد. **چرا؟**

زیرا خداوند می‌فرماید: « **وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا** ... (هود/۶) » (رزق مناسب هر جنبه‌ای در تمام زمین، فقط بعهد خداست.)

البته انسان برای « **افزایش قابلیت، لیاقت، ظرفیت و استحقاق** » خود « **باید تلاش** » کند، اما در هر حال « **رزق دنیوی** » او اولاً: « **محدود** »، ثانیاً: « **فانی** »، ثالثاً: « **انحصاری** » است (؟) و « **رزق جاودانه** » او هم فقط در « **آخرت** » و « **قیامت** » تجلی پیدا می‌کند.

پس باید بدانیم که « هر چه در جهان هست، مال خداست » و « هیچ مخلوقی »، « چیزی » از خود « ندارد » که بخواهد به ما بدهد، و ما با « **کار عاقلانه** » و « **توکل مؤمنانه** » می‌توانیم از « **تفضلات** - شوق‌انگیز - **الهی** » برخوردار شده و از لحظات عمر ارزشمندمان، « **لذت** » ببریم.

و باید بسیار « **مراقب** » باشیم تا « **وساوس نفسانی و محاسبات ذهنی** »، « **توجه** » ما را از « **خالق و رازق** » خود منحرف و « **نگاه** » ما را به « **دست این و آن** » و به چیزهایی مثل: « **شانس** » و « **نیرنگ** » و « **دروغ** » نکشاند و ما را از « **لذت زندگی** » محروم نکند. زیرا خواه ناخواه به « **حرص و طمع و بخل و تکاثر** » آلوده شده و از « **قوانین و احکام شرعی** » عبور و با هر « **توجیه و بهانه‌ای** » به « **حریم دیگران، تجاوز** » و خود را « **خاسر** و زیانکار » می‌کنیم.

ضمناً « **حُر بن ریاحی** » ثابت کرد که « **سرنوشت را می‌توان از سرنوشت** ». «

دوستدار شما و محتاج دعای خیر شما. (اول فروردین ۱۴۰۲)